

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/95/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 22. oktobra 2008

o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami

(Kodificirana različica)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami ⁽³⁾ je bila spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

(2) Zakonodaja o blagovnih znamkah, ki se je uporabljala v državah članicah pred začetkom veljavnosti Direktive 89/104/EGS, je vsebovala neskladnosti, ki so lahko ovirale prost pretok blaga in storitev ter izkrivljale konkurenco na skupnem trgu. Za dobro delovanje notranjega trga je zato bilo treba približati zakonodaje držav članic.

(3) Pomembno je upoštevati rešitve in prednosti, ki jih sistem blagovnih znamk Skupnosti lahko zagotovi podjetjem, ki želijo pridobiti blagovne znamke.

(4) Ne zdi se nujno lotiti popolnega približevanja zakonov o blagovnih znamkah v državah članicah. Zato bo dovolj, če se približevanje omeji na nacionalne določbe zakona, ki najbolj neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.

(5) Ta direktiva državam članicam ne bi smela odvzeti pravice do nadaljnega varstva blagovnih znamk, pridobljenih z uporabo, temveč bi morala urejati le razmerje med njimi in blagovnimi znamkami, pridobljenimi z registracijo.

(6) Države članice bi morale imeti možnost še naprej prosto določiti postopek v zvezi z registracijo, razveljavitvijo in neveljavnostjo blagovnih znamk, pridobljenih z registracijo. Določijo lahko na primer način registracije blagovne znamke in postopkov za ugotavljanje neveljavnosti, odločajo o tem, ali naj se prejšnje pravice uveljavljajo v postopku registracije ali v postopku za ugotavljanje neveljavnosti ali v obeh, in, če omogočajo uveljavljanje prejšnjih pravic v postopku registracije, postopek ugovora ali preizkus pogojev po uradni dolžnosti ali oboje. Države članice bi morale imeti možnost še naprej prosto določiti učinke razveljavitve ali neveljavnosti blagovnih znamk.

(7) Ta direktiva ne more izključiti uporabe drugih predpisov držav članic, ki niso predpisi o blagovnih znamkah, na primer predpisov v zvezi z nelojalno konkurenco, civilnopravno odgovornostjo ali varstvom potrošnikov.

(8) Doseganje ciljev, h katerim je usmerjeno približevanje zakonodaje, zahteva, da so pogoji pridobivanja in ohranjanja registrirane blagovne znamke na splošno enaki v vseh državah članicah. V ta namen, bi bilo treba izdelati seznam znakov, ki lahko sestavljajo blagovno znamko, ob pogoju, da je zaradi takšnih znakov mogoče razlikovati blago ali storitve enega podjetja od blaga ali storitev drugega. Treba bi bilo izčrpno navesti razloge za zavrnitev ali neveljavnost v zvezi s samo blagovno znamko, na primer odsotnost vsakega razlikovalnega značaja, ali v zvezi s kolizijami med blagovno znamko in prejšnjimi

⁽¹⁾ UL C 161, 13.7.2007, str. 44.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 19. junija 2007 (UL C 146 E, 12.6.2008, str. 76) in Sklep Sveta z dne 25. septembra 2008.

⁽³⁾ UL L 40, 11.2.1989, str. 1.

⁽⁴⁾ Glej Prilogo I, del A.

pravicami, tudi če so nekateri od teh razlogov navedeni kot izbira držav članic, ki torej te razloge lahko ohranijo ali uvedejo v svojih zakonih. Države članice bi morale imeti možnost, da v svojih zakonih ohranijo ali uvedejo razloge za zavrnitev ali neveljavnost, povezane s pogoji za pridobivanje in nadaljnje lastništvo blagovne znamke, za katere ni določb o približevanju, ki zadevajo na primer upravičenost do dodelitve blagovne znamke, podaljšanje blagovne znamke, pristojbine ali neizpolnjevanje pravil postopka.

(9) Za zmanjšanje skupnega števila blagovnih znamk, registriranih in varovanih v Skupnosti, in posledično števila sporov, ki se med njimi pojavljajo, je treba zahtevati, da se registrirane blagovne znamke dejansko uporabljajo ali v primeru, da se ne, razveljavijo. Treba je poskrbeti, da se blagovna znamka ne more razveljaviti na podlagi obstoja neuporabljene prejšnje blagovne znamke, medtem ko lahko države članice še naprej prosto uporabljajo isto načelo glede registracije blagovne znamke ali predvidijo, da se blagovna znamka ne more uspešno uveljavljati v postopku zaradi kršitev pravic, kadar se na podlagi zahteve za razveljavitev blagovne znamke ugotovi, da bi se znamka lahko razveljavila. Določitev pravil postopka je v vseh teh primerih prepuščena državam članicam.

(10) Za zagotovitev prostega pretoka blaga in storitev je bistvenega pomena zagotoviti, da registrirane blagovne znamke v pravnih sistemih vseh držav članic uživajo enako varstvo. To pa ne sme preprečiti državam članicam, da po lastni izbiri določijo večji obseg varstva blagovnim znamkam, ki imajo ugled.

(11) Varstvo, ki ga zagotovi registrirana blagovna znamka in katerega funkcija je zlasti zagotovitev, da blagovna znamka označuje izvor, bi moralo biti popolno v primeru enakosti blagovne znamke in znaka ter blaga ali storitev. Varstvo bi moralo veljati tudi v primeru podobnosti med blagovno znamko in znakom ter blagom ali storitvami. Neizogibno potrebno je podati interpretacijo koncepta podobnosti v zvezi z verjetnostjo zmede. Verjetnost zmede, katere upoštevanje je odvisno od številnih elementov, zlasti od prepoznavnosti blagovne znamke na tržišču, povezovanja, ki ga lahko povzroči uporabljen ali registriran znak, stopnje podobnosti med blagovno znamko ter označenim blagom ali storitvami, bi morala biti poseben pogoj za takšno varstvo. Načini, na katere se lahko ugotovi verjetnost zmede, in zlasti dokazno breme, bi morali biti predmet nacionalnih postopkovnih pravil, v katere ta direktiva ne bi smela posegati.

(12) Zaradi pravne varnosti in brez nepravilnega vpliva na interese imetnika prejšnje blagovne znamke, je pomembno zagotoviti, da slednji ne sme več zahtevati ugotovitve neveljavnosti niti nasprotovati uporabi blagovne znamke, ki je kasnejša od njegove, katere uporabo je dolgo vede dopuščal, razen če je prijava kasnejše blagovne znamke vložena v slabi veri.

(13) Vse države članice obvezuje Pariška konvencija za varstvo industrijske lastnine. Nujno je, da se določbe te direktive popolnoma ujemajo z določbami omenjene konvencije. Ta direktiva ne sme vplivati na obveznosti držav članic, ki izhajajo iz te Konvencije. Kjer je to primerno, bi bilo treba uporabiti drugi pododstavek člena 307 Pogodbe.

(14) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede roka za prenos v nacionalno pravo Direktive 98/104/EGS, ki je določen v delu B Priloge I –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vsako blagovno znamko glede blaga ali storitev, ki je predmet registracije ali prijave za registracijo v državi članici kot posamična blagovna znamka, kolektivna znamka ali garancijska ali certifikacijska znamka ali ki je predmet registracije ali prijave za registracijo v Uradu Beneluxa za intelektualno lastnino ali mednarodne registracije z učinkom v državi članici.

Člen 2

Znaki, ki lahko sestavljajo blagovno znamko

Blagovna znamka je lahko sestavljena iz kakršnihkoli znakov, ki jih je mogoče predstaviti grafično, zlasti iz besed, vključno z osebnimi imeni, slik, črk, števil, oblike blaga ali njegove embalaže, če se s pomočjo teh znakov blago ali storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga ali storitev drugih podjetij.

Člen 3

Razlogi za zavrnitev ali neveljavnost

1. Ne registrira se ali, če je registrirano, se lahko razglasi za neveljavno naslednje:

(a) znaki, ki ne morejo sestavljati blagovne znamke;

- (b) blagovne znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega značaja;
- (c) blagovne znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali označbe, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitev ali druge lastnosti blaga ali storitev;
- (d) blagovne znamke, ki so sestavljene izključno iz znakov ali označb, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali v dobroverni ustaljeni praksi trgovanja;
- (e) znaki, sestavljeni izključno iz:
- (i) oblike, ki izhaja iz same narave blaga;
  - (ii) oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka;
  - (iii) oblike, ki daje blagu bistveno vrednost;
- (f) blagovne znamke, ki nasprotujejo javnemu redu ali sprejetim moralnim načelom;
- (g) blagovne znamke, katerih narava zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitve;
- (h) blagovne znamke, za katere ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in morajo biti zavrnjene ali razveljavljene na podlagi člena 6 *ter* Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine, v nadaljnjem besedilu „Pariška konvencija“.

2. Vsaka država članica lahko določi, da se blagovna znamka ne registrira ali da se jo, če je registrirana, lahko razglasi za neveljavno, če in v naslednjem obsegu:

- (a) se lahko uporaba te blagovne znamke prepove v skladu z določbami, ki niso določbe o blagovnih znamkah zadevne države članice ali Skupnosti;
- (b) blagovna znamka vsebuje znak visoke simbolične vrednosti, zlasti verski simbol;
- (c) blagovna znamka vsebuje znamenja, embleme in grbe, ki niso zajeti v členu 6 *ter* Pariške konvencije in ki so v javnem interesu, razen če je bila privolitev ustreznih organov v njeno registracijo dana v skladu z zakonodajo države članice;

- (d) prijavo za registracijo blagovne znamke je prosilec vložil v slabi veri.

3. Registracija blagovne znamke se ne zavrne ali ne razglasi za neveljavno v skladu z odstavkom 1(b), (c) ali (d), če je pred datumom prijave za registracijo in z njeno uporabo dobila razlikovalen značaj. Vsaka država članica lahko poleg tega določi, da ta določba velja tudi, če je blagovna znamka dobila razlikovalni značaj po datumu vložitve prijave za registracijo ali po datumu registracije.

4. Vsaka država članica lahko določi, da se z odstopanjem od odstavkov 1, 2 in 3 razlogi za zavrnitev registracije ali neveljavnost, ki veljajo v tej državi pred datumom začetka veljavnosti določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS, uporabljajo za blagovne znamke, za katere je bila prijava vložena pred tem datumom.

Člen 4

Nadaljnji razlogi za zavrnitev ali neveljavnost v zvezi s prejšnjimi pravicami

1. Blagovna znamka se ne registrira ali, če je registrirana, se jo lahko razglasi za neveljavno:

- (a) če je enaka prejšnji blagovni znamki in če so blago ali storitve, za katere se blagovna znamka uporablja oziroma je zanje registrirana, enaki blagu ali storitvam, za katere je varovana prejšnja blagovna znamka;
- (b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z blagovnimi znamkami, obstaja verjetnost zmede v javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo blagovno znamko.

2. „Prejšnja blagovna znamka“ v smislu odstavka 1 pomeni:

- (a) naslednje vrste blagovnih znamk z datumom vložitve prijave za registracijo, ki je pred datumom prijave za registracijo blagovne znamke, ter, kadar je to primerno, ob upoštevanju prednostnih pravic, ki se zahtevajo v zvezi s temi blagovnimi znamkami:
- (i) blagovne znamke Skupnosti;
  - (ii) blagovne znamke, registrirane v državi članici, oziroma v primeru Belgije, Luksemburga ali Nizozemske, na Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino;

- (iii) blagovne znamke, registrirane po mednarodnih sporazumih, ki učinkujejo v državah članicah;
- (b) blagovne znamke Skupnosti, za katere se v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki Skupnosti ⁽¹⁾ upravičeno zahteva prednostna pravica v razmerju do blagovne znamke iz točk (a)(ii) in (iii), tudi če je bila ta blagovna znamka odsvojena ali je prenehala;
- (c) prijave za blagovne znamke iz točk (a) in (b) pod pogojem njihove registracije;
- (d) blagovne znamke, ki so na dan vložitve prijave za registracijo blagovne znamke ali, kadar je to primerno, zahteve za priznanje prednosti v zvezi z zahtevo za registracijo blagovne znamke, v državi članici znane v smislu izraza „znane“ v členu 6 bis Pariške konvencije.
3. Blagovna znamka se prav tako ne registrira ali, če je registrirana, se jo lahko razglasi za neveljavno, če je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki Skupnosti v smislu odstavka 2 in bo ali je bila registrirana za blago ali storitve, ki niso podobne tistim, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka Skupnosti, če prejšnja blagovna znamka Skupnosti v Skupnosti uživa ugled in če bi uporaba poznejše blagovne znamke brez pravega razloga neupravičeno izkoriščala ali pa oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke Skupnosti.
4. Vsaka država članica lahko poleg tega določi, da se blagovna znamka ne registrira ali, če je registrirana, se jo lahko razglasi za neveljavno, če in v naslednjem obsegu:
- (a) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji nacionalni blagovni znamki v smislu odstavka 2 in bo ali je bila registrirana za blago ali storitve, ki niso podobni blagu ali storitvam, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka Skupnosti, če prejšnja blagovna znamka v zadevni državi članici uživa ugled in če bi uporaba poznejše blagovne znamke brez upravičenega razloga izkoriščala ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke;
- (b) pravice do neregistrirane blagovne znamke ali drugega znaka v uporabi v gospodarskem prometu so bile pridobljene pred datumom vložitve zahteve za registracijo kasnejše blagovne znamke ali datumom zahtevanega priznanja prednostne pravice v zvezi z zahtevo za registracijo poznejše blagovne znamke, če neregistrirana blagovna znamka ali drug znak imetniku podeljuje pravico do prepovedi uporabe kasnejše blagovne znamke;
- (c) uporaba blagovne znamke se lahko prepove na podlagi prejšnje pravice, ki se razlikuje od pravic iz odstavka 2 in točke (b) tega odstavka ter zlasti:
- (i) pravice do imena;
- (ii) pravice do osebne podobe;
- (iii) avtorske pravice;
- (iv) pravice industrijske lastnine;
- (d) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji kolektivni blagovni znamki, ki podeljuje pravico, ki je prenehala v obdobju največ treh let pred zahtevo;
- (e) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji garancijski ali certifikacijski znamki, ki je prenehala v obdobju pred vložitvijo zahteve, katerega dolžino določi država članica;
- (f) blagovna znamka je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki, ki je bila registrirana za enako ali podobno blago ali storitve in v zvezi z njimi podelila pravico, ki je prenehala zaradi neuspešnega podaljšanja v obdobju največ dveh let pred vložitvijo zahteve, razen če je imetnik prejšnje blagovne znamke soglašal z registracijo kasnejše znamke ali ni uporabljal svoje blagovne znamke;
- (g) blagovna znamka bi se lahko zamenjala z blagovno znamko, ki je bila v uporabi v tujini na dan vložitve zahteve in ki se še vedno uporablja, ob pogoju, da je na dan vložitve zahteve prijavitelj deloval v slabi veri.
5. Države članice lahko dopustijo, da v primernih okoliščinah registracije ni treba zavrniti oziroma blagovne znamke razglasiti za neveljavno, če imetnik prejšnje blagovne znamke ali druge prejšnje pravice soglašata z registracijo kasnejše blagovne znamke.
6. Vsaka država članica lahko določi, da se z odstopanjem od odstavkov 1 do 5 razlogi za zavrnitev registracije ali neveljavnost, ki veljajo v tej državi pred datumom začetka veljavnosti predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS, uporabljajo za blagovne znamke, za katere je bila zahteva vložena pred tem datumom.

Člen 5

Pravice iz blagovne znamke

1. Registrirana blagovna znamka podeljuje imetniku izključne pravice. Imetnik ima pravico, da tretjim osebam, ki nimajo njegove privolitve, preprečiti, da v gospodarskem prometu uporabljajo:

- (a) kateri koli znak, ki je enak blagovni znamki, za enako blago ali storitve, za katere je registrirana blagovna znamka;

⁽¹⁾ UL L 11, 14.1.1994, str. 1.

(b) kateri koli znak, pri katerem zaradi njegove enakosti ali podobnosti z blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z blagovno znamko in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti, ki vključuje verjetnost povezovanja med znakom in blagovno znamko.

2. Vsaka država članica lahko določi, da ima imetnik pravico tretjim osebam, ki nimajo njegove privolitve, preprečiti, da v gospodarskem prometu uporabljajo kateri koli znak, enak ali podoben blagovni znamki v zvezi z blagom ali storitvami, ki niso podobne tistim, za katere je registrirana blagovna znamka, če ima slednja v državi članici ugled in če bi uporaba takega znaka brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled blagovne znamke.

3. Na podlagi odstavkov 1 in 2 je lahko med drugim prepovedano naslednje:

- (a) opremljanje blaga ali njegove embalaže z znakom;
- (b) ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene pod tem znakom ali ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;
- (c) uvoz ali izvoz blaga pod tem znakom;
- (d) uporaba znaka na poslovni dokumentaciji in v oglaševanju.

4. Če se po zakonu države članice uporaba znaka pod pogoji iz odstavka 1(b) ali odstavka 2 ni dalo prepovedati pred datumom, na katerega so v zadevni državi članici začeli veljati predpisi, potrebni za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS, se pravice, podeljene z blagovno znamko, ne da uveljavljati za preprečitev nadaljnje uporabe znaka.

5. Odstavki 1 do 4 ne vplivajo na predpise v kateri koli državi članici v zvezi z varstvom proti uporabi znaka razen za razlikovanje blaga in storitev, če uporaba tega znaka neupravičeno okorišča ali škodi razlikovalnemu značaju ali ugledu blagovne znamke.

Člen 6

Omejitev učinkov blagovne znamke

1. Blagovna znamka ne daje imetniku pravice, da tretji osebi prepove uporabo v gospodarskem prometu:

- (a) lastnega imena in naslova;
- (b) označb glede vrste, kakovosti, količine, namena, vrednosti, geografskega izvora, časa proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali drugih značilnosti blaga ali storitev;

(c) blagovne znamke, kadar je treba z njo označiti namen proizvoda ali storitve, zlasti za dodatke ali nadomestne dele;

pod pogojem, da jih uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji.

2. Blagovna znamka ne daje imetniku pravice, da tretji osebi prepove uporabo v gospodarskem prometu prejšnje pravice, ki velja le na določenem področju, če je ta pravica priznana v zadevni državi članici in znotraj meja področja, na katerem je priznana.

Člen 7

Izčrpanje pravice iz blagovne znamke

1. Blagovna znamka imetniku ne daje pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki je bilo dano na trg Skupnosti označeno s to blagovno znamko s strani imetnika ali z njegovim soglasjem.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če obstajajo zakoniti razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnjemu trženju blaga, še zlasti, če se stanje blaga spremeni ali poškoduje po tem, ko je bilo dano na trg.

Člen 8

Licence

1. Blagovna znamka je lahko predmet licence za nekatere ali vse vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana in za celotno ali del ozemlja zadevne države članice. Licenca je lahko izključna ali neizključna.

2. Imetnik blagovne znamke lahko uveljavi pravice iz blagovne znamke proti pridobitelju licence, ki ravna v nasprotju s katerokoli določbo v licenčni pogodbi v zvezi:

- (a) z njenim trajanjem;
- (b) z obliko, zajeto v registraciji, v kateri se lahko uporablja blagovna znamka;
- (c) z obsegom blaga ali storitev, za katere je podeljena licenca;
- (d) z ozemljem, na katerem se blagovna znamka lahko uporabi, ali
- (e) s kakovostjo proizvedenega blaga oziroma opravljenih storitev, ki jih opravlja pridobitelj licence.

Člen 9

Omejitev kot posledica privolitve

1. Če je v državi članici imetnik prejšnje blagovne znamke v smislu člena 4(2) za obdobje petih zaporednih let dopustil v uporabo blagovne znamke, registrirane v tej državi članici, medtem ko se je takšne uporabe zavedal, na podlagi prejšnje blagovne znamke ni več upravičen do vložitve zahteve za ugotovitev neveljavnosti kasnejše blagovne znamke ali nasprotovanju uporabi kasnejše blagovne znamke za blago ali storitve, za katere se uporablja kasnejša blagovna znamka, razen če je do registracije kasnejše blagovne znamke prišlo v slabi veri.

2. Vsaka država članica lahko določi, da se odstavek 1 smiselno uporablja za imetnika prejšnje blagovne znamke po členu 4(4)(a) ali druge prejšnje pravice iz člena 4(4)(b) ali (c).

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 imetnik pozneje registrirane blagovne znamke ni upravičen do nasprotovanja uporabi prejšnje pravice, čeprav ta pravica več ne more biti uveljavljena proti kasnejši blagovni znamki.

Člen 10

Uporaba blagovnih znamk

1. Če v obdobju petih let po zaključku postopka registracije imetnik ni začel resno in dejansko uporabljati blagovne znamke v državi članici za blago ali storitve, za katere jo je registriral, ali če je bila takšna uporaba prekinjena za neprekinjeno obdobje petih let, je blagovna znamka podvržena sankcijam iz te direktive, razen če obstajajo upravičeni razlogi za neuporabo.

Uporaba v smislu prvega pododstavka pomeni tudi naslednje:

(a) uporaba blagovne znamke v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja blagovne znamke;

(b) namestitve blagovne znamke na blago ali njegovo embalažo z blagovno znamko v državi članici izključno za potrebe izvoza.

2. Uporaba blagovne znamke s privolitvijo imetnika ali katerekoli osebe, ki je pooblaščen za uporabo kolektivne blagovne znamke ali garancijske ali certifikacijske znamke, šteje kot uporaba s strani imetnika.

3. Glede blagovnih znamk, registriranih pred datumom začetka veljavnosti predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 89/104/EGS v zadevni državi članici:

(a) če je predpis, veljaven pred tem datumom, sankcioniral neuporabo blagovne znamke v neprekinjenem obdobju, se šteje, da je zadevno obdobje petih let iz prvega pododstavka odstavka 1 začelo teči hkrati s katerimkoli obdobjem neuporabe, ki na ta datum že teče;

(b) če pred tem datumom ni veljal noben predpis o uporabi, se šteje, da obdobja petih let iz prvega pododstavka odstavka 1 tečejo najmanj od tega datuma.

Člen 11

Sankcije za neuporabo blagovne znamke v pravnih ali upravnih postopkih

1. Blagovna znamka se ne sme razglasiti za neveljavno na podlagi dejstva, da obstaja prejšnja blagovna znamka v koliziji z njo, če slednja ne izpolnjuje zahtev za uporabo iz člena 10(1) in (2) ali člena 10(3), kakor je ustrezno.

2. Katerakoli država članica lahko določi, da se registracije blagovne znamke ne sme zavrniti na podlagi dejstva, da obstaja prejšnja blagovna znamka v koliziji z njo, če slednja ne izpolnjuje zahtev za uporabo iz člena 10(1) in (2) ali člena 10(3), kakor je ustrezno.

3. Brez poseganja v uporabo člena 12, če pride do nasprotne zahteve za razveljavitev, vsaka država članica lahko določi, da se blagovne znamke ne more uspešno uveljavljati v postopku zaradi kršitve pravic, če se na podlagi ugovora ugotovi, da bi se blagovna znamka lahko razveljavila na podlagi člena 12(1).

4. Če se je prejšnja blagovna znamka uporabljala le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene uporabe odstavkov 1, 2 in 3 šteje, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev.

Člen 12

Razlogi za razveljavitev

1. Blagovna znamka se lahko razveljavi, če se v neprekinjenem obdobju petih let ni resno uporabljala v državah članicah v zvezi z blagom ali storitvami, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi.

Vendar nihče ne more zahtevati, naj se imetnikove pravice na blagovni znamki razveljavijo, če je v intervalu med iztekom petletnega obdobja in vložitvijo zahteve za razveljavitev prišlo do začetka ali ponovnega začetka resne uporabe blagovne znamke.

Začetek ali ponovni začetek uporabe v treh mesecih pred vložitvijo zahteve za razveljavitev, in najprej ob izteku neprekinjenega obdobja petih let neuporabe, pa se ne upošteva, če do priprav na začetek ali ponovni začetek pride šele potem, ko imetnik ugotovi, da lahko pride do vložitve zahteve za razveljavitev.

2. Brez poseganja v odstavek 1 se blagovna znamka razveljavi, če po datumu registracije:

- (a) zaradi dejanj ali opustitve imetnika v gospodarskem prometu postane obča oznaka za proizvod ali storitev, za katero je registrirana;
- (b) zaradi uporabe s strani imetnika blagovne znamke ali z njegovim soglasjem glede blaga ali storitev, za katere je registrirana, lahko zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.

Člen 13

Razlogi za zavrnitev ali razveljavitev ali neveljavnost v zvezi z nekaterim blagom ali storitvami

Če razlogi za zavrnitev ali razveljavitev ali neveljavnost blagovne znamke obstajajo le za nekatero blago ali storitve, za katere je bila ta blagovna znamka zahtevana ali registrirana, zavrnitev registracije ali razveljavitev ali neveljavnost obsega le tisto blago ali storitve.

Člen 14

Naknadno ugotavljanje neveljavnosti ali razveljavitev blagovne znamke

Če se prednost prejšnje blagovne znamke, ki se ji je imetnik odpovedal ali dopustil, da preneha, zahteva za blagovno znamko Skupnosti, se neveljavnost ali razveljavitev prejšnje blagovne znamke lahko ugotavlja naknadno.

Člen 15

Posebne določbe o kolektivnih znamkah, garancijskih znamkah in certifikacijskih znamkah

1. Brez poseganja v člen 4 lahko države članice, katerih zakoni predvidevajo registracijo kolektivnih znamk ali garancijskih ali certifikacijskih znamk, predvidijo, da se takšne znamke ne registrirajo oziroma se razveljavijo ali razglasijo za neveljavne ob dodatnih razlogih poleg tistih iz člena 3 in 12, če tako zahteva funkcija teh znamk.

2. Z odstopanjem od člena 3(1)(c) lahko države članice določijo, da lahko znaki ali oznake, ki se v gospodarskem prometu lahko uporabljajo za označevanje geografskega izvora blaga ali storitev, sestavljajo kolektivne, garancijske ali certifikacijske znamke. Takšna znamka imetniku ne daje pravice, da bi tretji osebi v gospodarskem prometu prepovedal uporabo takšnih znakov ali oznak, ob pogoju, da jih uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji; takšna pravica se zlasti ne sme uveljavljati proti tretji osebi, ki je upravičena do uporabe geografskega imena.

Člen 16

Sporočanje

Države članice posredujejo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17

Razveljavitev

Direktiva 89/104/EGS, kakor je bila spremenjena z odločbo, navedeno v Prilogi I, del A je razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos v nacionalno pravo navedene direktive, ki je določen v Prilogi I, del B.

Sklici na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi II.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 22. oktobra 2008

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

J.-P. JOUYET

PRILOGA I

DEL A

Razveljavljena direktiva z njeno spremembo

(iz člena 17)

Direktiva Sveta 89/104/EGS

(UL L 40, 11.2.1989, str. 1)

Odločba Sveta 92/10/EGS

(UL L 6, 11.1.1992, str. 35)

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 17)

Direktiva	Roki za prenos
89/104/EGS	31. december 1992

PRILOGA II

Primerjalna tabela

Direktiva 89/104/EGS	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3(1)(a) do (d)	Člen 3(1)(a) do (d)
Člen 3(1)(e), uvodno besedilo	Člen 3(1)(e), uvodno besedilo
Člen 3(1)(e), prva alineja	Člen 3(1)(e)(i)
Člen 3(1)(e), druga alineja	Člen 3(1)(e)(ii)
Člen 3(1)(e), tretja alineja	Člen 3(1)(e)(iii)
Člen 3(1)(f), (g) in (h)	Člen 3(1)(f)(g) in (h)
Člen 3(2), (3) in (4)	Člen 3(2), (3) in (4)
Člen 4	Člen 4
Člen 5	Člen 5
Člen 6	Člen 6
Člen 7	Člen 7
Člen 8	Člen 8
Člen 9	Člen 9
Člen 10(1)	Člen 10(1), prvi pododstavek
Člen 10(2)	Člen 10(1), drugi pododstavek
Člen 10(3)	Člen 10(2)
Člen 10(4)	Člen 10(3)
Člen 11	Člen 11
Člen 12(1), prvi stavek	Člen 12(1), prvi pododstavek
Člen 12(1), drugi stavek	Člen 12(1), drugi pododstavek
Člen 12(1), tretji stavek	Člen 12(1), tretji pododstavek
Člen 12(2)	Člen 12(2)
Člen 13	Člen 13
Člen 14	Člen 14
Člen 15	Člen 15
Člen 16(1) in (2)	—
Člen 16(3)	Člen 16
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 17	Člen 19
—	Priloga I
—	Priloga II